

ת"פ (באר שבע) 21979-08-22 - מדינת ישראל נ' נאור אטיאס - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 21979-08-22 מדינת ישראל נ' אטיאס

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ

נגד

הנאשם
נאור אטיאס - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד עמית ויצמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של **הפרעה לעובד ציבור**, לפי סעיף 288א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה הנאשם בעלים של קצבייה בעיר באר שבע (להלן: "בית העסק"). ביום 08.08.22 בשעה 10:55 הגיע לבית העסק צוות פיקוח מטעם משרד הבריאות הכולל את הגב' רבני מאיה העובדת כמפקחת מזון מטעם משרד הבריאות (להלן: "המתלוננת") ויחד איתה וטרינר מטעם משרד הבריאות, לצורך ביקורת פתע בעקבות ליקויים קודמים שנמצאו בעבר. הנאשם הגיע לבית העסק ולאחר שהתברר לו שבכוונת צוות הפיקוח להשמיד סחורה פגומה, הנאשם החל לצעוק, לקלל ובהמשך בעט בארגזים שהיו בפתח בית העסק. בהמשך לכך ושעה שהנאשם אחז בסכין קצבים אשר שימשה אותו באותה עת לחתוך בשר, הניף את הסכין באוויר תוך שהחל להתקדם לכיוונה של המתלוננת. בהמשך לכך עובד בית העסק שעמד סמוך לנאשם קפץ עליו והחל לחבק אותו מאחור ובכך מנע ממנו להמשיך להתקדם אחר המתלוננת, אשר יצאה בבהלה מהמקום.

3. ביום 27.06.23 הציגו הצדדים בפני כב' השופט סולקין הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

ראיות וטענות הצדדים

4. **המאשימה** הגישה טענות בכתב (ת/1) וכן השלימה טענות בעל-פה. המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם. המאשימה הדגישה כי הנאשם לא נכח במקום בעת הגעת הביקורת והגיע לחנות לאחר שהתברר לו שבכוונת המפקחים להשמיד סחורה פגומה, הנאשם השתולל והתפרע והפריע למפקחים לבצע עבודתם וכן עשה שימוש בסכין שהייתה בידו. המאשימה הפנתה לפסיקה שלטעמה יש בה כדי להתוות הענישה הראויה במקרה הנדון ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין שלושה חודשי מאסר בפועל ועד תשעה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות. בהתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציינה המאשימה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו, לא הוגש תסקיר בעניינו ואינו מצוי בהליכי טיפול. לגישתה יש במקרה זה להעדיף האינטרס הציבורי בהגנה על עבודתם של עובדי ציבור, שיבצעו עבודתם ללא מורא ופחד. בהתייחס לסוגיית ביטול ההרשעה ציינה המאשימה שאין מדובר בנאשם אשר עבר הליך טיפולי כלשהו. עוד ציינה שעקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה ובמקרה זה לא התקיימו התנאים לסטייה לקולא או לביטול הרשעה ולכן יש להותיר ההרשעה על כנה ולמקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה בצירוף הטלת ענישה נלווית.

5. **ב"כ הנאשם**, הדגיש בתחילת טענותיו כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, בעל עסק עצמאי לממכר בשר, שעבד קשה כדי למתג את עצמו ואת העסק שבבעלותו, העסק מפרנס לא רק את הנאשם אלא 12 משפחות התלויות בעסק. ב"כ הנאשם הסביר שלא התבקש תסקיר שכן לגישתו מדובר באירוע בודד, שאינו מאפיין אורחות חיו של הנאשם ולבית המשפט הסמכות לשקול מכלול השיקולים הנדרשים לעניין גם ללא צורך בתסקיר.

בהתייחס לאירוע הנדון ציין שבתוך תקופה קצרה הגיעה המפקחת חמש פעמים לבית העסק ובעיניו של הנאשם נתפס הדבר כעניין אישי, הוא התלהם והניף הסכין, ב"כ הנאשם הדגיש שהשימוש בסכין נעשה בשל העובדה שבאותו זמן חתך בשר במסגרת משלח ידו, הנאשם לא הצטייד בסכין במטרה להפחיד המפקחת, הוא הדגיש שלא היה מגע פיזי כלשהו. ב"כ הנאשם הדגיש שבעקבות האירוע הנאשם נפגע כלכלית, הוטלו עליו סנקציות משמעותיות על ידי משרד הבריאות ולקח לו זמן רב לשקם את העסק. ב"כ הנאשם, ביקש למזער האירוע ולהפחית מחומרתו, ציין כי מדובר באירוע מינורי שאירע לפני כשנתיים, העבירה בה הודה הנאשם בהתאם לכתב האישום המתוקן הינה הפרעה לעובד ציבור.

בהתייחס לפסק הדין אליו הפנתה המאשימה טען שאין לגזור גזירה שווה בינו לבין המקרה הנדון, נסיבות המקרה שונות לחלוטין.

ב"כ הנאשם עתר לביטול ההרשעה תוך שציין כי מדובר באירוע מינורי חד פעמי, מדובר בסוג עבירה המאפשרת ביטול הרשעה. לטענתו, עצם הרשעתו בדין יהיה בה כדי להשליך על התנהלות עתידית של הנאשם עם חברות האשראי ומשרד הבריאות.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו מביצוע **עבירת ההפרעה לעובד ציבור** הינם שלווה נפשם ביטחונם וחירות פעולתם של אנשי ציבור. שמירה על כבודם של העוסקים בשירות הציבור, תוך הגנה על קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, הגנה על שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ממשית בערכים המוגנים. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות.

על חומרת בביצוע עבירות אלימות ואיומים כלפי אנשי החוק, ניתן ללמוד מדברי בית המשפט העליון (כב' הש' ג'ובראן) ברע"פ 1922/11 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.03.11):

"**הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים.**"

8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

□. רע"פ 1899/22 **אלקרעאן נ' מדינת ישראל** (28.3.22) - הרשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, לאחר שנקבע כי הנאשם יידה אבנים לעבר שוטרים שהגיעו להפגנה בה נטל חלק. בגזר הדין, הוטל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ו-15 ימים, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה. יודגש שמדובר בנסיבות חמורות מאלו שבמקרה שבפניי.

□. רע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל** (11.5.15) - הפרעה לשוטר, נגד הנאשם הוצא צו מניעה המורה לו ולנאשמת נוספת לסלק את ידם ממתחם מגורים בתל אביב. הנאשם סירב לפתוח את הדלת לבקשת שני שוטרים וברח מהמקום. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי. ערעורי המבקש - נדחו.

□. רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (10.04.14) - הרשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים והעלבת עובד ציבור, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות וענישה נלווית.

□. ת"פ 2020/15 **מדינת ישראל נ' סיאם** (22.11.17) הרשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות של איומים, הפרעה לעובד ציבור ותקיפת עובד ציבור לאחר שנקבע שהנאשם סירב למסור לפקחי משרד החקלאות מפתחות משאית אשר הכילה סחורה מוברחת משטחי הרשות, הנאשם החביא מהפקחים מסמכים וכן היכה את אחד הפקחים וגרם לו לחבלה וכן איים עליהם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל 12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם שני מאסרים מותנים, צו של"צ בהיקף 100 שעות, קנס ופיצוי.

□. ת"פ 56232-09-23 **מדינת ישראל נ' ביטון** (05.03.25) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור בכך שתקף פקח חנייה שביקש ממנו להזיז את רכבו והנאשם סירב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל 9 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון למאסר מותנה קנס ופיצוי.

9. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: ניכר מאופי העבירה שלא קדם תכנון מוקדם לביצועה וכי מדובר במעשים ספונטניים, כאשר הנאשם פעל בלהט הרגע. הנאשם הניף לעברה של מפקחת המזון סכין קצבים וזאת בשל כוונתה להשמיד סחורה פגומה שנמצאה בבית העסק. במעשיו פגע הנאשם בשגרת עבודתם התקינה של צוות הפיקוח ואף גרם לבהלה, נקל להבין את התחושה שנגרמה למפקחת שעה שהנאשם התקרב אליה ובידו סכין קצבים. יש לציין חומרת העבירה נוכח הנפת הסכין כלפי המפקחת, אך יחד עם זאת יש לציין כי מדובר בכלי עבודה המצוי בבית העסק ולא בסכין אשר הובאה למקום על ידי הנאשם במיוחד לצורך ביצוע העבירה.

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות תיק זה, **מתחם העונש ההולם**, הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

11. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

סוגיית ביטול ההרשעה

12. ככלל, מי שנקבע לגביו כי ביצע עבירה פלילית, יש להרשיעו בדיון ורק במקרים חריגים בנסיבות יוצאות דופן תבוטל ההרשעה (ראה ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (23.07.09); רע"פ

40790/10) **ג'בשה נ' מדינת ישראל** (23.08.10). הכלל וחריגיו חלים אמנם על כל העבירות, קלות כחמורות. אך חומרת העבירה נלקחת בחשבון לצורך הקביעה אם סוג העבירה המדובר מאפשר, ככלל, אי הרשעה. ככל שמדובר בעבירה חמורה יותר, כך נדירים יהיו המקרים בהן תתקבל אי הרשעה. נסיבות ביצוע העבירה נשקלות אף הן ויש בהן כדי להשפיע על סוגיית ביטול ההרשעה. בנוסף נבחן האם עצם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו ובמהלך חייו של הנאשם (ראה ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.08.97). כמו כן נקבעו מבחינה משנה הנוגעים לנתונים ונסיבות אישיות של הנאשם כגון: עבר פלילי, סיכוי הישנות, השפעה ופגיעה בפרנסתו וכו' (ראה ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (02.04.14),

לאחר שבחנתי כלל הנסיבות וטיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שלא ניתן להימנע מהרשעה בתיק זה. אמנם מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי המנהל אורח חיים נורמטיבי, בעל עסק עצמאי לממכר מזון, נטען לקיומן של השלכות על התנהלות העסק מול גופים מסחריים וגופי ממשלה אך לא הוכח נזק קונקרטי. מעבר לכך אינני סבור כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשר הימנעות מהרשעה, נקיטת אלימות מכל סוג שהיא כלפי עובד ציבור הבא לבצע עבודתו אינה עניין של מה בכך, אין לנקוט בגישה סלחנית במקרים אלו ועל בתי המשפט להעביר מסר חד וברור לציבור בכלל ולנאשם בפרט. הנאשם בהתנהלותו החל בהתנהגות בעלת מאפיינים אלימים בשל אי הסכמתו עם החלטת המפקחת והמשיך להתנהל באופן שיש בו כדי להבהיל ולהרתיע ורק מעורבות עובד אחר הביאה לסיום האירוע. ביטול ההרשעה במקרה זה עלול להעביר מסר מוטעה של זלזול וקלות ראש בדרישות גורמי פיקוח ועלול במקרים חמורים אף להעמידם במצבי סיכון.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים: כפי שצוין לעיל, מדובר בנאשם אשר הודה במיוחד לו, הביע חרטה וצער על מעשיו, מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים, ניכר כי האירוע אינו מאפיין התנהלותו של הנאשם והינו בגדר מעידה חד פעמית כאשר פעל בלהט הרגע ודומני כי הפיק את הלקח והשכיל שלא לשוב ולבצע עבירות ולמד כיצד יש לפעול אל מול הרשות ומשרד הבריאות גם במקרים בהם קיימת אי הסכמה בין הצדדים.

כפי שציינתי לעיל, יש לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, אך בשים לב לנסיבות האישיות של הנאשם, חלוף הזמן והיות העסק מפרנס משפחות נוספות, אני סבור כי ניתן לאזן הדברים

ולמקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי לעיל תוך הותרת ההרשעה על כנה.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום, עבירה כלשהי כלפי עובד ציבור או כל עבירת אלימות מכל מין וסוג.

ב. קנס בסך 4,000 ₪, הקנס ישולם עד ליום 1.6.2025.

לבקשת הנאשם וככל ואין מניעה חוקית אחרת לכך, מורה כי הקנס יקוזז מהפיקדון המצוי בתיק מ"ת 21973-08-22 והיתרה על פירותיה תוחזר לידי הנאשם.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.